

BU GENÇLİK BİZİM

Geçen hafta bir gazetenin sürmanşetten verdiği haberle tüylerim ürperdi. “Disco College” başlığı ile verilen bu haber, bir hafta önceki yazımızda dile getirdiğimiz endişeyi doğrulamakta idi. 14-15 yaşlarındaki kız öğrencilerin, tuvaletlerde üniformalarını çıkartıp veya çıkarmaya bile gerek görmeden barlara, diskolara, birahanelere ve benzeri yerlere gittiklerini yazıyordu. Aynı yerde, sivil polisler tarafından aranan çocuk denecek yaştaki kızlı erkekli bir grup öğrenci üzerinde uyuşturucu türünde çeşitli maddelerin bulunduğu da resimlerle görüntüleniyordu. Bir TV kanalında ise, tertemiz kanlarına zehir şırınga eden gencecik çocukların, “halkın çocuğunu vermek için sıraya girdiği İstanbul’un merkezi sayılan bir yerdeki, bir okulumuzun duvar dibini mekan edindikleri” haberi endişe dolu bir üslupla yayınlanıyordu.

Uyuşturucu pisliğine ve bataklığına şahit olmak için Orta Amerika’nın veya Uzakdoğu’nun bilmem hangi ülkesine gitmeye gerek yok! Dipsiz bir kuyu gibi, doymak bilmeyen kursaklarını biraz daha doldurmak için gencecik evlatlarımızın kanlarını emmeye uğraşanlarla dolu etrafımız. Tezgahlarını, onların her şeyini tertemiz gören gözleri önüne açtılar. Çocuklarımızı her gün biraz daha bataklığa çeken ve dönülmez bir yola iten iğrenç mallarını, boyayıp boyayıp pazarlıyorlar. Pek zabıta korkusu kalmamış ki, tekerleri patlamış tezgahlarını çocuk denecek yaştaki bu gençlerin yoğun olarak bulunduğu eğitim ve öğretim kurumları, çarşı ve pazarlarda açıyorlar; sonra da bu çocukları tezgahlara çekmek için aklınıza gelebilecek her türlü cezpedici -cezbedici olduğu kadar da çirkin ve ahlaksız- oyunu oynuyorlar.

Son yıllarda az da olsa sigara, uyuşturucu, içki ve kumar gibi toplumu temelinden sarsan alışkanlıklara karşı zaman zaman değişik platformlarda kampanyalar yürütüldü. Bu girişimler bir nebze sonuç vermiş olacak ki, aileler en azından çocuklarının üzerine titreyen ve canı pahasına kol kanat gerenler -biraz daha duyarlı davranarak çocuklarını bu tür bataklıklardan mümkün olduğunca uzak tutmaya; her ne sebeple olursa olsun, o bilgilerden geçmelerine bile izin vermemeye çalışmaktalar. Düzenlenen paneller, seminerler, açık oturumlar, sempozyumlar; görsel, işitsel ve yazılı basında yer alan haberler, uyarılar, eğitim ve öğretim kurumlarının girişimleri, ailelerin endişe dolu çabaları ve ızdırap dolu ölümler hepsi boşuna.